

Habib-i Kibriya'nın (s.a.v) İtidal ve Cesareti

İtidal, Hz. Peygamberin en birinci meziyeti idi. O'nun çelik gibi metaneti, eşsiz cesareti ve olağan üstü bir azmi vardı. O, hiçbir kuvvete ve tehdide boyun eğmemiş, hiçbir hadise karşısında ümitsizliğe düşmemiş ve hiçbir zaman moralini bozmamıştır.

Bir cesaret timsali olan Allah Resûlü (s.a.v) yalnız bir kabileye ve bir millete karşı değil, bütün dünyaya karşı azim bir mücadele vermiştir. Hz. Peygamber'in bu kararlılığını ve metanetini gören müşrikler, O'nu davasından vazgeçiremeyeceklerini anlayınca baskılarını, zulüm ve işkencelerini daha da artırmaya başladılar. O, bütün bunlara rağmen yılmadan ve usanmadan tebliğine ve mücadelesine devam etti.

Uhud Harbinde, kaderin bir cilvesi olarak meydana gelen mağlubiyet esnasında tek başına kalmışken, harbin şiddeti hengamında düşmana karşı bir dağ gibi durarak, dağılan sahabelere cesaret vermesi, onları bir merkezde toplaması, üzerine hücum eden küffarın kılıçlarına karşı pervasızca göğüs germesi. [Gazve-i Huneyn](#)de sahabelerin geri çekildiği bir sırada, bindiği katırı düşman saflarına sürerek gösterdiği şehamet, celadet ve cesaret Hz. Peygamber'in (s.a.v) azim ve sebatının da eşsiz olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

İki Cihan Güneşi (s.a.v) nuruyla gözleri kamaştırıyor, düşmanlarını fedakarlık ve feragatiyle ümitsizliğe, sabır ve tahammülüyle hayrete, cesaret ve şecaatiyle dehşete düşürüyordu. Ferasetiyle sakındırıp, dehasıyla sarsıyor, tedbiriyle düşündürüp, tevekkülüyle titretiyordu. Metanetiyle korku, affıyla umut veriyor, merhametiyle nazar edip, şefkatiyle cezp ediyordu. Efendimizin bu ulvî seciyeleri ve nezihane muamelesi onları büsbütün kahrediyordu...